novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXIV.
1. května 1997

Číslo
2

Rozpočet města na rok 1997 ✶ Z jednání zastupitelstva ✶ Fotbalové ozvěny ✶ Sokolské zajímavosti ✶ Zahrádkářství na Novobydžovsku (2. část) ✶ Za starých časů — pokračování vzpomínek Ing. J. Provazníka ✶ Pozvánka do muzea ✶ Policie hlásí ✶ Zajímavosti ✶ Inzerce ✶ Z naší matriky

DRUHÝ DIVADELNÍ PLES

Letos už podruhé patřil závěr plesové sezóny Nadaci Divadlo, která uspořádala druhý divadelní ples. Ples důstojně reprezentoval pořadatele a dá se označit za vrchol společensko-kulturních akcí v našem městě.

Kulturní dům v Králíkách byl již od časného rána v sobotu 22. 3. 1997 obsazen četou dobrovolníků, členů správní rady a jednoty Jirásek, aby bylo možno po předešlé diskotéce splnit požadavky pěkného kulturního prostředí.

A tak jsme mohli vidět obětavé chlapíky i dámy s vysoukanými rukávy s nářadím v rukou při přípravě dekorací, úklidu či stavbě pódia. I nejstarší členové jednoty Jirásek svou prací dokázali, že jim kulturní život města stále leží na srdci. Jim všem, a zvláště ženám pracujícím v tradičně bohaté tombole patří veliké uznání a díky. Velmi pěknou květinovou výzdobu zajistil pan Filip.

Úvod patřil taneční skupině KROK z Hradce Králové. Vystoupení jejich členů, účastníků světové taneční soutěže, se velmi líbilo. Orchestr Karla Vlacha spustil v plné síle a se svými sólisty Ivetou Simonovou, Karlem Černochem a Pavlem Bartoněm nenechal nikoho na pochybách o tom, že jménu Karla Vlacha nezůstává nic dlužen. V závěru vystoupení přichvátala i Jitka Zelenková, která si cestu na vystoupení omylem „zpříjemnila" o návštěvu Králík v Orlických horách.

Zajímavá byla i přehlídka japonské a indické módy připravená nadací NOZOMI z Hradce Králové.

Strahovanka se zpěvačkou Martou Adámkovou dodala večeru švih dobré české dechovky.

Mezi čestnými hosty jsme uvítali i poslance PČR pana Humla. Většina návštěvníků odcházela spokojeně v pozdních hodinách a nešetřila pochvalami na zdařilý večer. Opravdu, kdo nepřišel, může jen litovat. Důkazem úspěchu byla vysoká návštěva.

Nadace Divadlo se pomalu připravuje na další akce, které jistě obohatí kulturní život města. Protože občas slýchám otázku: „A co to pro divadlo přinese?", dovolím si na ni odpovědět. Na těchto akcích se navazují kontakty s potencionálními sponzory. A protože jde o kulturu, je správné, že každý z nich vidí naši činnost. A nemyslí si, že umíme pouze natahovat ruku pro potřebný peníz.

Pak

ROZPOČET MĚSTA NA ROK 1997

Rozpočet města na letošní rok byl schválen na zasedání zastupitelstva dne 12. března 1997.

Před jeho schvalováním proběhlo mnohokrát jednání městské rady a zástupců města. Bylo nutné odhadnout své finanční možnosti, jelikož vlastní rozpočtové příjmy nedosahovaly takové výše, aby byly uspokojeny všechny navrhované požadavky ve výdajích.

Daňové příjmy a poplatky města sice stoupají, avšak nepokryjí finanční potřeby města. V závěru roku 1996 byl vytvořen přebytek v částce Kč 2,545.000,—, který byl převeden do účelového fondu a zapojen do rozpočtu výdajů na rok 1997.

Příjmy

Z činností rozp. organizací	9 770
Daň ze závislé činnosti	13 500
Daň z nemovitostí	4 320
Daň z příjmů práv. osob	8 500
Daň z příjmů fyz. osob	5 200
Daň z příjmů za obec	560
Poplatek ze psů	41
Poplatek z veřej. prostranství	914
Poplatek ze vstupného	3
Syrávní poplatky	1 950
Pokuty a sankční poplatky	40
Příjmy z prod. maj. - úvěry	4 700
Příjmy z prodeje akcií	1 200
Převody od obcí - školství	500
Dot. na st. správu, škol., soc.	6 429
Převody z fondu rezerv	2 500
Celkem příjmy	**60 127**

Výdaje

Skládka, vodovod. Skoch.	**1 700**
Správa lesů	1 620
Dopravní obslužnost	400
ZŠ Klicperova	1 760
ZŠ Karlova	2 791
ZŠ při nemocnici	25
MŠ U Plovárny	1 442
MŠ Palackého	755
Oprava MŠ Palackého	**2 500**
MŠ Skochovice	56
MŠ při nemocnici	15
ZUŠ	400
Rekonstrukce ZUŠ	**1 000**
Ost. činnost ve školství	300
Školství celkem	11 044
Kino	696
Kulturní klub	739
Knihovna	638
Muzeum	375
Památková péče	**1 010**
Ostatní kultura	172
Kultura celkem	3 630
Obecní policie	150
PO	120
Zastup., OON	1 016
Správa I.	7 877
Správa II.	204
Vnitřní správa celkem	9 367
DPS - DUHA dokonč. st.	**4 000**
Péče o ost. obč., ŠJ	281
Soc. dávky	2 000
Sociální věci celkem	6 281
Bytové hospodářství	7 708
Bytový dům dokonč. st.	**2 000**
Technické služby	8 292
TS - plynofikace	**600**
TS - chodníky	**1 100**
Místní hospod. celkem	19 700
Výkupy	592
Tech. vybavení	480
Plyn. Vysočany, Zábědov	**1 300**
Trafostanice Metličany	**400**
Zřízení tržnice za hot. Lev	**103**
Stavební výdaje	200
	3 075
Splátky úvěrů	2 500
Pojištění majetku	250
Daň z práv. osob obce	560
	3 310
Celkem výdaje	**60 127**

Navrhovaný rozpočet byl do jeho schválení neustále pozměňován, byla provedena úsporná opatření provozních výdajů rozpočtu téměř ve všech odvětvích, především ve školství, kultuře, správě a v Technických službách.

Hlavním úkolem města je dofinancování staveb před dokončením a staveb rozestavěných, jakými jsou — dům s pečovatelskou službou DUHA, bytový dům Korneliova ul., dále Mateřská škola Palackého a Základní umělecká škola.

Pro řešení této finanční situace město přistoupilo k prodeji akcií Skláren Bydžov a.s. v hodnotě Kč 1,200.000,—, dalším zdrojem příjmů bude i podle zájmů občanů privatizace bytů v domech čp. 893, 894, 895, 896 a jiného movitého a nemovitého majetku města.

Z celkového rozpočtu výdajů Kč 60,127.000,— tvoří stavby částku Kč 15,713.000,—, podíl v % je 27,1 a zadluženost města k příjmům je 23,6 %.

Po vyřešení všech těchto problémů byl rozpočet sestaven vyrovnaný. Závěrem lze říci, že město bude vyvíjet úsilí o dosažení maximálních příjmů a úspornosti výdajů.

Zdenka Dvořáková,
vedoucí finančního úřadu

OZNÁMENÍ
sportovním oddílům

Sportovní oddíly mohou žádat na Městském úřadě o finanční příspěvek na svoji činnost z rozpočtu města.

Žádosti se zdůvodněním a výší požadované částky předejte na sekretariát MěÚ do 30. června 1997.

Na posledním zasedání městského zastupitelstva dne 12. března 1997 byly postupně projednávány a schváleny následující body programu.

Z jednání zastupitelstva

Zastupitelstvo schválilo účast města v Elektrárenském a plynárenském sdružení obcí východních Čech, a pokud jde o pozemky, bezúplatný převod pozemku parc. č. 332/1 o výměře 5.926 m² v katastrálním území Hlušičky do majetku obce Hlušice.

Dále projednalo a schválilo rozbory hospodaření za rok 1996: Městského úřadu v Novém Bydžově, Technických služeb, Městského muzea a Základních škol v Klicperově a v Karlově ulici.

Delší diskuse byla věnována návrhu vyrovnaného rozpočtu města na rok 1997 a jeho jednotlivým kapitolám. Po zdůvodnění byl navrhovaný rozpočet beze změny schválen. Základní přehled příjmů a výdajů rozpočtu uvádí připojený článek.

Zastupitelstvo dále vzalo na vědomí zprávu o činnosti inspektora veřejného pořádku, zprávu komise o znovuzřízení městské policie a schválilo ustavení stálé komise pro zajištění místních záležitostí veřejného pořádku ve složení J. Žibrun, J. Hons, Zd. Žižka, Vl. Motyčka a St. Jurička. Tato komise za předsednictví Zd. Žižky bude činnost městské policie řídit a bude jí dávat podněty pro další práci.

Zastupitelstvo dále schválilo novou zřizovací listinu Městské knihovny v Novém Bydžově. V závěru jednání rovněž schválilo návrh na přeúvěrování úvěrů poskytnutých Komerční bankou na bytový dům v Korneliově ulici a na dostavbu DPS Duha ve Fučíkově ulici na kombinovaný produkt hypotečního úvěru a stavebního spoření, poskytnutý Českomoravskou hypoteční bankou a Českomoravskou stavební spořitelnou v Hradci Králové. Z těchto důvodů také bylo schváleno zastavení DPS Duha pro poskytnutí uvedeného nového úvěru.

J. P.

Panu učiteli Bodešínskému a paní učitelce Kroisové ze Základní školy - Karlova v Novém Bydžově touto cestou vyjadřujeme poděkování za výuku našeho syna Michala. Též připojujeme poděkování panu řediteli Verflovi za pochopení naší nesmírně obtížné situace. Společnými silami se snaží o jeho zapojení do společnosti, která je pro rozvoj jeho osobnosti velmi důležitá.

Kamarádství a pocit sounáležitosti s okolím jsou pro něho tím nejvzácnějším darem. Tento lidský přístup a nesmírná obětavost pedagogů má pro něho a celou naši rodinu velkou cenu, kterou nelze ani slovy vyjádřit.

Děkujeme
manželé Jankovi, Zábědov

Fotbalové ozvěny

I když ručička teploměru v ranních hodinách signalizuje ještě zimní oblečení, start naší fotbalové 1. A. Třídy-Sever je za dveřmi.

Přípravu na jarní dohrávky soutěžního ročníku 96/97 jsme zahájili již 7. 1. 1997.

Náš kolektiv byl přihlášen do zimní fotbalové ligy, které se zúčastnila mužstva 1.B—1.A Třídy, Krajského přeboru a Divize. V zimní přestávce jsme sehráli 11 utkání této soutěže, z toho 5 vítězných, 3 remízy a 3 porážky.

Utkání zimní ligy byla doplněna o přátelské zápasy s druholigovým mužstvem Lázně Bohdaneč. Zde naše mužstvo prohrálo 5 : 2 a utkáním s Rožďalovicemi, hrajícími rovněž 1.A Třídu Středočeské oblasti. V utkání dobré úrovně jsme zvítězili 2 : 0. Z důvodů nepříznivého počasí jsme museli zrušit zápas s ligovým dorostem SK Hradec Králové, neboť naše jediná hrací plocha byla pod sněhem. Využili jsme možnosti hrát v Myštěvsi a asi na nejlepším hřišti v zimě v Nepolisech.

Pro přípravu našich hráčů byly vytvořeny maximální podmínky. Zopakovali jsme zimní soustředění v Krkonoších, kterého se zúčastnili rovněž naši dorostenci. Obě mužstva využívala možnosti přípravy v hale místní TJ Jiskra.

Stinnou stránkou této přípravy je vysoká marodka. Ukazuje se, že chybí tolik potřebná rehabilitace.

Změny v kádru mužstva

Protože podzimní část soutěže dopadla velmi dobře a mužstvo se plným bodovým ziskem v posledních pěti podzimních utkáních vyhouplo na druhé místo v tabulce, bylo hlavním úkolem přes zimu posílení hráčského kádru. Již výkony v těchto utkáních u našeho nejlepšího střelce Petra Průchy však dávaly jasně najevo, že dlouho v Novém Bydžově nezůstane. A byl to právě on, který v mnohých zápasech dokázal vzít odpovědnost právě na sebe a zajistil potřebné body. Závěr roku 1996 vyústil v obrovskou změnu v jeho dalším osobním i rodinném životě. Nabízená profesionální smlouva se neodmítá, a tak se náš „BOMBER" stal hráčem druholigových Blšan. Celou zimní přípravu se pral o místo v kádru a dnes je platným hráčem velmi dobře fungujícího profi-týmu.

Kdo jej však nahradí, to jsme dlouho nevěděli. Jméno Průcha však ze soupisky našeho mužstva nezmizelo.

POSILY:

ing. Karel Průcha — brankář divizní Olympie HK (přichází na hostování, které se v létě mění v přestup);

Radek Kollár — na hostování z divizní Olympie HK (již okusil na podzim I.A Třídu);

Vladislav Novotný — nejproduktivnější hráč nedalekých Kosiček a zřejmě jeden z nejrychlejších v kraji, od něhož očekáváme zrychlení v útoku a branky (hostování);

David Budínský — přestup z Lázní Bohdaneč. Vyhlášený kanonýr, od něhož očekáváme hlavně góly.

To jsou jména, která by měla přilákat do ochozů našeho stadiónu více diváků a napomoci k boji o navrácení Krajského přeboru do našeho města.

Na hostování odešli:

Jaroslav Drobný a Michal Leden (výměna za V. Novotného).

Jak vidno, pro posílení kádru bylo uděláno v našich podmínkách maximum. Radost z posil kalí však zranění: Hrát nemohou: Martin Bořke - zlomená ruka, Radek Kollár - zlomený palec, Jaroslav Petráček - natržený sval a Vlastimil Kout - zraněné koleno.

Pro jarní část soutěže má tedy trenér Rygl Karel k dispozici následující hráče:

brankáře:	ing. Průcha Karel
	Beránek Ivo
hráče:	Jánský Milan
	Bořke Martin
	Zima Pavel
	Trejbal Jaroslav
	Jirsák Čeněk
	Kollár Radek
	Tér Petr
	Petráček Jaroslav
	Skalický Ladislav
	Budínský David
	Novotný Vladislav
	Kout Vlastimil
	Chaloupka René
	Vinopal David
	Valenta Josef
	Sehnoutka Jiří

Do bojů o postup přeje výbor fotbalového klubu všem hráčům hodně štěstí, zraněným brzké uzdravení - a co nejdůležitější, novobydžovské fotbalové veřejnosti pěknou podívanou podpořenou povzbuzováním „Bydžov do toho".

Za spolupráci děkujeme rovněž našim podnikatelům, kterým jsme zajistili reklamy na plakátech a na fotbalovém stadionu.

Naše přání postupu může přinést snad jen pozitivní reakci.

„Tak tedy hlavy vzhůru a jdeme všichni společně DO TOHO".

* * *

Značná hodnota díla byla vytvořena přes zimu také v kabinách. Díky podpoře podnikatelů jsme zrekonstruovali koupelny domácích a v kabině dorostenců — zde vyrostly nové sprchy — obklady — dlažba. Všechny prostory kabin byly vymalovány. Přes léto nás čekají sprcha hostí a sociální zařízení. Nové nátěry střech na stadionu byly investicí značně velikou. To vše proto, že tribuny chátrají a my chceme s lepším zázemím bojovat o vyšší soutěže.

Hráči v kabinách tráví značnou část svého volného času, tedy ať se cítí jako doma.

Protože vše je ve sportu odvislé od ekonomického zázemí, přemítáme nad vlastní obchodní činností. Pravidelné zviditelnění našeho fotbalu v regionálním tisku zvyšuje zájem diváků. A to je náš cíl. Fotbal děláme hlavně pro lidi v našem městě a okolí, k čemuž dobře slouží novobydžovská fotbalová redakce.

Baník Žacléř - FK Nový Bydžov 1 : 3 (1 : 2)

Branky: 2 Budínský, 1 Tér.

Utkání 1. kola jsme zvládli dobře. Bylo nezbytně nutné přivézt důležité tři body. I když chybějí tři zranění Bořke, Petráček a Kollár, současný kádr mužstva hrát ani jinak než na vítězství nemůže.

Pro posílení kolektivu po ztrátě našeho kanonýra se udělalo maximum. I když se rozhodovalo těsně před soutěží, výsledek prvního utkání dal najevo, od koho budeme očekávat tolik důležité branky. Obě posily v útoku splnily očekávání, v záloze zvládl roli dirigenta Pepi Valenta, a pokud mu síly stačily, hecoval kolektiv k ofenzívě. Ta byla kupodivu lepší než bránění. V záloze i v obraně jsme vyrobili několik chyb, z nichž jedna byla potrestána brankou.

První krok se tedy vydařil. Soupeři nejvážnější pouze remizovali, a to se při tříbodovém hodnocení rovná ztrátě. Jsme tedy na prvním místě. Je to dobře nebo špatně? Stáváme se samozřejmě i díky posilám favority soutěže. Na prvního se vždy lépe hraje těm zdánlivě horším.

Naše postavení v tabulce by mělo přilákat do ochozů velikou návštěvu. Protože jsme bodovali venku, je právem první domácí zápas očekáván po

Pokračování na s. 4

Dokončení ze s. 3

dlouhé zimní přestávce s nedočkavostí. Neusnout na vavřínech a makat poctivě dál. Bez toho náš fotbal výš nedostaneme!

Sestava: Průcha — Jánský, Jirsák, Trejbal — Skalický, Valenta (78. Vinopal), Zima, Tér, Chaloupka — Novotný, Budínský.

FK N. Bydžov - FC Slavie Hradec Král. 3 : 1 (1 : 1)

Utkání se nám příliš nevydařilo. Ke třem zraněným se přidal s chřipkou Pavel Zima, jenž chyběl hlavně při zakládání protiútoků. Po překrásné první brance ve 13. min. René Chaloupky z trestného kopu asi z 25 m jsme usnuli a čekali, že vítězství snad přijde samo.

Soupeř nás překvapil velmi dobře organizovanou obranou. Urostlí obránci hostí nepouštěli naše hráče na dostřel. V útočné fázi spoléhali na rychlonohé Černíka a Slavíčka. Sebevědomé prohlášení trenéra hostí před utkáním mělo svoje opodstatnění. Soupeř hrál dobře a naše mužstvo dlouho nenacházelo recept jak hosty přelstít.

Přísné měřítko snese pouze prvních 30 minut a závěrečná pětiminutovka, v níž jsme zvrátili vítězství na svoji stranu. Soupeř nás přehrával hlavně v záložní formaci.

Utkání nás stálo hodně nervů. Body však nakonec zůstaly doma. Diváci: 250.

Branky:

13. min. — Chaloupka bombou z trest. kopu 1 : 0
22. min. — po rohovém kopu snížil „ušmudlaným" gólem Černík 1 : 1
85. min. — dorážel odražený míč do sítě opět René Chaloupka 2 : 1
89. min. — po pěkné přihrávce Vlasty Kouta vítězství s jistotou pečetil David Budínský 3 : 1

Naše marodka se opět rozšířila o zraněného Josefa Valentu a Davida Vinopala a tak přicházejí na scénu nadějní dorostenci.

Sestava: Průcha — Vinopal (65. Albrecht), Jánský, Trejbal, Jirsák — Skalický, Valenta (6. Kout), Tér, Chaloupka — Novotný, Budínský.

Milíčeves - Nový Bydžov 0 : 0 (0 : 0)

Pouze mlhavé vzpomínky zůstaly domácím na divizi a krajský přebor. V současném mužstvu, které produkuje destruktivní fotbal, se vše točí kolem Noska. Ten byl ústřední postavou zápasu. Jemu se snažil přiblížit již čtyřicetiletý Neiman.

Domácí hrající o záchranu „betonovali" od samého začátku. Během našeho očekávaného náporu v první půlhodině se nám vstřelit branku nepodařilo, protože střely Budínského (3. a 16. min.) a Chaloupky (20. minuta) neměly potřebnou přesnost. Když se zranil ve 30. minutě Jarda Trejbal, objevily se v naší obraně velké trhliny. Toho se snažili domácí využít, ale kde nebyl Nosek, tam nebezpečí nehrozilo. Zatrnulo nám ve 45. minutě, když po ruce Skalického šla jeho střela z hranice šestnáctky do břevna.

Celý druhý poločas se hrál z naší strany v křeči. Za zmínku stojí pouze zahozená tutovka Pavla Zimy po centru Chaloupky v 60. minutě.

Po zranění nastoupivší Jarda Petráček není ještě v optimální formě, a tak naší největší slabinou byla opět hra zálohy. V útoku jsme se tentokráte vůbec neprosadili. Tolik potřebný bod nakonec domácí uhráli.

Sestava: Průcha — Jirsák, Jánský, Zima, Trejbal (30. Sehnoutka) — Skalický, Petráček (75. Valenta), Tér, Chaloupka — Novotný, Budínský.

J. Vinopal

Pozvání do Husova sboru

V neděli bohoslužby v 9 hodin:

4. 5. s chválami za lásku a práci,
11. 5. s chválami za maminky,
18. 5. s chválami za svatodušní dobu,
25. 5. s chválami za svatodušní křest.

Ve čtvrtek v 16 hodin:

8. 5. díkůvzdání za mír, za vlast. Promluví se. Zdena Schubertová, farářka ve Vysokém n. Jiz.

V úterý v 16 hodin:

13., 20. a 27. 5. „PŘICHÁZEJÍ" O nových společenstvích a sektách. Reprodukovaný pořad s diskusí vede br. Mgr. Petr Firbas, vikář a ředitel školy českobr. církve evangelické v Hradci Králové.

Ve středu v 17 hodin:

21. 5. - koncert dětského pěv. sboru „Kajetánek" ze ZUŠ Č. Třebová — sbormistři: Silvie Pirnerová a Petr Pálka.

SOKOL NOVÝ BYDŽOV

pořádá

VÝLET DO OSTROMĚŘE

VE ČTVRTEK 8. KVĚTNA 1997

Odjezd v 9.55 hodin vlakem.

Z Ostroměře pěšky Mezihořím. Navštívíme pravěké hradiště u Ostroměře a budeme sledovat Javorku do Libína. Tam na táboráku si opečeme párek (bereme s sebou). Dále trasa pokračuje. Zpět dle počasí z Mlázovic nebo z Lázní Bělohrad vlakem.

Příjezd buď v 16.57 hodin, nebo 18.23 hodin. Vedoucí výletu br. Boh. Vacek.

ÚSPĚCHY ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY

Výtvarný obor novobydžovské ZUŠ je již několik let zapojen v mezinárodním hnutí Na vlastních nohou. Toto hnutí si získalo ohromnou popularitu na celém světě. Svými výtvarnými vánočními gratulacemi pomáhá nemocným dětem — kamarádům. Touto krásnou a záslužnou činností děti vydělaly již více než 40 miliónů korun, za které byly zakoupeny různé léčebné přístroje do dětských nemocnic. Zakladatelkou hnutí českých dětí se stala v roce 1990 paní Bela Jensen, Češka, žijící dlouhá léta v Norsku.

Pod vedením učitelky Květy Kaprasové se výtvarný obor ZUŠ v Novém Bydžově dostal mezi první desítku škol, které již od počátku svými obrázky přispěly na tento vysoce humánní účel.

Dne 19. 3. 1997 se konalo ve Slaném setkání s norskou královnou Sonjou, manželkou pana prezidenta Dagmar Havlovou a paní Jensen. Bylo sem pozváno 12 dětí z 1 750 škol České republiky, které se nejdéle a nejvíce v hnutí zapojily.

Prezidentskou kanceláří byla vybrána k účasti i naše škola. Setkání se zúčastnila se svou učitelkou paní Kaprasovou i žákyně Kristina Hradecká. Ta svými pracemi na setkání zaujala norskou královnu Sonju a paní D. Havlovou natolik, že se nad jejími obrázky zastavily a krátkým rozhovorem pro naši a norskou televizi ocenily práci učitelky výtvarného oboru a jejích žáků.

Dalším velkým úspěchem, tentokrát hudebního oboru, bylo první místo v oblastním kole celostátní soutěže ZUŠ ve hře na trubku. Získal je v Jičíně pod vedením učitele Jaroslava Perného žák Martin Novotný, který zaujal porotu přednesem skladby Jana Hanuše Impromptus.

Ředitelství ZUŠ touto cestou děkuje oběma žákům i jejich učitelům za úspěšnou reprezentaci školy a přeje do další činnosti hodně zdaru.

Mgr. Jan Filip

SOKOLSKÉ ZAJÍMAVOSTI

Je tomu již šest let, kdy byla novobydžovská sokolovna v roce 1991 vrácena původnímu majiteli, který v roce 1927 sokolovnu postavil — Sokolu Nový Bydžov. Neobešlo se to bez různých komplikací. Existovali totiž určití lidé, kteří vrácení majetku původnímu majiteli rozhodně nefandili, neboť jim současný stav plně vyhovoval. No což, vrácena byla. Našli se různí proroci, kteří tvrdili, že obnovený Sokol sokolovnu neudrží a je jen otázkou času, kdy z důvodů finančních sokolovnu opustí. Uplynulo šest let od převzetí a Sokol nejen, že si vede velmi zdatně, ale stále svůj stánek zvelebuje.

Sokolovna byla předána ve velmi zanedbaném stavu (fotografická dokumentace). Prvním úkolem sokolů bylo, aby stav sokolovny byl takový, aby mohla být obnovena sportovní činnost. Sál sokolovny, který byl postaven pro tělovýchovnou činnost, byl nesmyslně přeměněn na kulturní a přístavba vedle sokolovny, která byla stavěna ryze pro kulturní účely, přeměněna na sportovní. Dodnes se místní občané ptají, kdo toto vymyslel a tak okradl obyvatele o důstojný kulturní stánek, který si sami brigádnicky postavili.

Vrácená sokolovna se nejdříve musela zbavit zatemnění a pustit do sálu čerstvý vzduch. Na to však doplatily zašlé parkety. Ty se v důsledku přílivu vzduchu zvedly a vytvořily vlny. Nutná oprava a přebroušení si vyžádaly značnou částku. Schodiště ze šaten bylo zborceno a tento prostor se stal odkladištěm nepotřebných věcí. Všude plno špíny, plísně a kaluže prosakující vody. Špatný byl stav střechy. Ta si vyžádala nejvíce finančních prostředků. Promočené místnosti bylo nutno vymalovat. Ve sklepním prostoru bylo nutno obnovit omítku. Sloužil jako ateliér. Barva se našla všude. Na řadu přišlo topení. Kotle, které byly již opravovány dříve, než byla sokolovna vrácena (jeden byl vyřazen), byly brzy neschopny provozu. Nezbylo nic jiného, než kotle vyměnit a koksové topení přeměnit na plynové. I toto se podařilo a díky členům Sokola se většina práce udělala brigádnicky.

Poslední větší akce ve prospěch sokolovny byla oprava zadní části sokolovny. Nebyla to práce jednoduchá a vyžádala si větší finanční částky. V letošním roce čeká další akce — malování sálu.

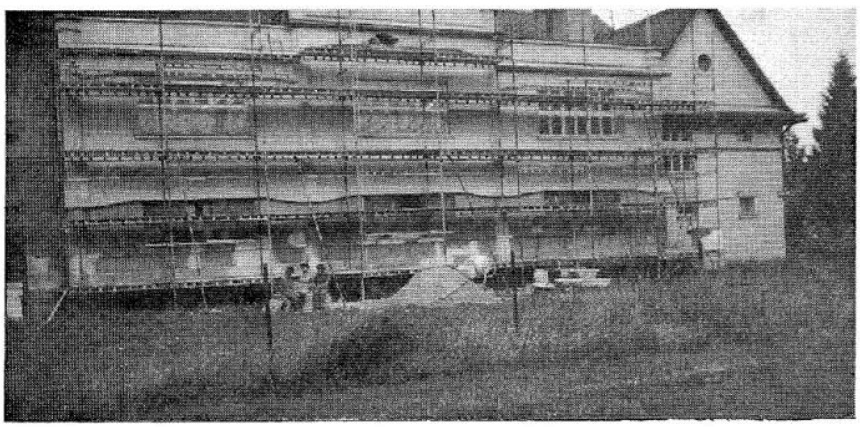
Na financování oprav a zakoupení dvou plynových kotlů (200 000 Kč) se podílela sokolská župa Orlická v Hradci Králové, avšak největší podíl financování padá na místní jednotu. Lze uvažovat logicky, že pro záchranu a provoz sokolovny bylo dobré, že se vrátila ke svému původnímu majiteli. Víme, jak dopadly některé jiné stavby, na které nebyly peníze na opravy. Byly po čase zbourány nebo pak velkým nákladem opraveny.

Jak jednota také získává finance na provoz a údržbu sokolovny? Činnost Sokola Nový Bydžov se zakládá na čistě dobrovolné práci činovníků, i když jednota pořádá náročné akce, např. taneční kurz mládeže. Nepotřebuje tajemníka, neboť práce v jednotě je rozdělena mezi členy výboru. Tato praxe se plně osvědčuje. Podle zkušeností z jiných jednot se ví, že celodenní úvazek placeného tajemníka je pro jednotu velkým luxusem a svádí k aktivitám, které nemají s tělovýchovou nic společného. Financování odčerpává neuvěřitelné množství peněz z rozpočtu jednoty. Toho si je vědom výbor Sokola a svojí šestiletou dobrovolnou činností ušetřil pěknou částku peněz, která mohla být věnována na opravy a zakoupení nového nářadí.

Jednou z finančních pomocí sportovním organizacím v Novém Bydžově je příspěvek, který město věnuje z vybraných peněz na pouť a posvícení od majitelů atrakcí. Jistě záslužný čin. Ve vývěsní skříni, která je umístěna v prostoru radnice, bylo možno se dočíst, že kopané a hokeji byly darovány desítky tisíc Kč, podarovány byly další oddíly, tenisu bylo darováno dříví z městských lesů. Je možno se také dočíst, že finanční podporu 8 000 Kč obdržel fotbal v Hlušicích. Prý tam hraje několik mladíků z Nového Bydžova. Pro zajímavost: V místním Sokole cvičí jen 99 žákyň a žáků 58. Dále pak starší a mladší ženy. Slibně se rozvíjí i počet mužů. Počtem členů se stává jednota nejsilnější sportovní organizací v městě. Oddíl nohejbalu trénuje třikrát týdně, sokolovna je využita 7 dní v týdnu. Finanční nároky na elektrickou energii a plyn jsou veliké.

Kdo sleduje činnost jednoty — a to nejen ze stránek Zpravodaje, pochopí, že činnost se stále rozšiřuje a obohacuje tak výrazně sportovní i kulturní dění ve městě.

Ve skříňce, která oznamuje, komu byla poskytnuta finanční výpomoc, však jméno Sokol Nový Bydžov nenajdete . . .

Zadní část sokolovny v zajetí lešení *Foto M. Pavelka*

Další sporty V SOKOLE

Do akce rozšiřování sportu v Sokole se úspěšně zapojily také žákyně místního Sokola. Po lyžařích a nohejbalistech je vybíjená a přehazovaná dalším sportem, který zakotvil v bydžovské sokolovně. Děvčata, jejichž cvičební náplň byla převážně sportovní gymnastika, rozšířila svoji sportovní činnost o vybíjenou a přehazovanou. Využila hned první příležitost a zúčastnila se v dubnu turnaje ve vybíjené v Hradci Králové, který pořádala sokolská župa Orlická. Pod vedením mladé cvičitelky sestry Zuzany Černé přijelo patnáct děvčat změřit své síly, ale hlavně získat zkušenosti, s dalšími zúčastněnými družstvy. Byly to: Alena Špátová, Kamila Svobodová, Markéta Štefanová, Pavla Štefanová, Petra Beranová, Šárka Svatoňová, Jana Milanová, Petra Jarošová, Kateřina Noskovà, Michaela Vízková, Diana Suchánková, Pavlína Zámečníková, Gábina Macháčková, Krystina Šoufková a Zuzana Žibrunová. I když se neočekával výraznější úspěch děvčat, přesto byla naše děvčata pro každé družstvo tvrdým oříškem a jejich umístění v celkovém měřítku po zaplacení daně z nezkušenosti bylo vcelku přijatelné. Děvčata ve své sportovní činnosti pokračují. Zúčastní se dalšího turnaje v Hradci Králové, tentokráte v přehazované.

Žáci Sokola se zase pilně připravují na závod v sokolské všestrannosti, který se koná 10. května 1997. V sokolovně na Eliščině nábřeží v Hradci Králové budou soutěžit v gymnastice a šplhu, v hradeckých lázních pak v plavání. Za týden bude závod ukončen, a to závodem v lehké atletice. Do závodu je přihlášeno 15 žáků.

mp

Zahrádkářství na Novobydžovsku

2. část

V roce 1957, kdy nastalo částečné uvolnění v politickém životě, byla činnost zahradnických, ovocnářských a zahrádkářských sdružení obnovena, avšak shromážděna do společné státní organizace v Československý svaz zahrádkářů a ovocnářů se sídlem v Praze.

Ihned v lednu 1957 za inciativy insp. ovoc. Jana Vondráka byla na ustavující schůzi založena odbočka Čs. svazu zahrádkářů a ovocnářů v Novém Bydžově. Funkce předsedy byla svěřena Antonínu Košťálovi, který toto místo již vykonával v odbočce Ústředního sdružení zahrádkářů, za místopředsedu byl zvolen Jan Vondrák, jednatele až do své předčasné smrti zastával Jiří Králíček, vedoucí bobulové školky na Metličanech, pokladníka Vladimír Anděl, též předtím v odbočce Ústředního výboru zahrádkářů a mezi dalšími členy výboru byli Antonín Barnet, Jindřich Bendák, Vratislav Boudyš z Janovic, Bohumil Bradna, Antonín Jór z Vysokého Veselí, František Kaválek, Václav Koča, Dr. Václav Louda, Václav Šafařík, Josef Šoltys z Ohnišťan, František Vitvar a postupně další. V roce založení měla odbočka 72 členů. Úspěšnou činností vzrostl počet členů během několika let až na 378 a tím se stala novobydžovská odbočka druhou největší na okrese. Předsednické místo bylo v šedesátých letech svěřeno Stanislavu Novotnému, řediteli tiskárny, a v roce 1970 převzal toto místo na dalších 15 let insp. ovoc. Jan Vondrák. Od roku 1968 předsedu novobydžovské odbočky vykonává ing. Jaroslav Herman. Musíme též vzpomenout na dlouholetou svědomitou práci pokladníka Karla Hermana, kterou vykonával až do své nečekané smrti. Z pozdějších členů výboru, kteří se přičinili o zdařilou činnost organizace, to byli Dr. Vladimír Koula, Jaroslav Prokeš, Zdeněk Smutný, Václav Minařík, Jaroslav Kořínek, ing. Jaroslav Prokop, ing. Josef Drobný, CSc., Miroslav Mužík, Josef Očenášek, Bohumil Orel, Jindřich Slavík, Josef Kunst, Václav Bitman, Václav Janouch, Josef Hodík, Pavel Váňa, ing. Jaroslav Valenta, Josef Verfl, Alena Kholová, Josef Svěcený a další.

Podíváme-li se na čtyřicetiletou rozsáhlou vzdělávací a propagační činnost novobydžovské zahrádkářské organizace, shledáváme, že bylo vykonáno přes 260 přednášek a besed, většinou předneseno nejlepšími odbornými pracovníky z našeho státu. Zvláště z počátku bylo uspořádáno 18 praktických kurzů o ošetřování a přeroubování ovocného stromoví. Téměř každoročně připraveny menší výstavky ovoce se vzorky perspektivních odrůd. Uspořádáno 15 velkých výstav květin, ovoce, zeleniny a léčivých rostlin v prostorách Dvořákovy síně, sálu U Anděla, v areálu Střední zemědělské školy a v Základní škole v Karlově ulici.

Nesmíme též zapomenout na velkou výstavu ovoce, růží a rukopisů českých pomologů v červenci 1958, která byla uspořádána v sokolovně v Novém Bydžově za spolupráce ministerstva zemědělství a ústředního výboru Československého svazu zahrádkářského a ovocnářského při příležitosti oslav odhalení pomníku J. E. Prochemu ve Sloupně. Členové organizace se zúčastňovali svými výpěstky dalších výstav v okolí, zvláště v Chlumci n. C., Hradci Králové, Vysokém Veselí, Lysé n. L. aj. Odbočka měla několik let svou větší výstavní a propagační skříň ve městě, kde po celý rok aranžoval vybrané vzorky ovoce, zeleniny a květin pan Václav Koča. Odbočka uspořádala pro členy a jejich rodinné příslušníky přes 90 tématických zájezdů a exkurzí, připravila 18 společenských večírků s vlastní hudbou.

Z řad členů bylo proškoleno 8 okresních odborných instruktorů. Každoročně se organizace snažila pomáhat v práci členům při zajišťování a obstarání umělých hnojiv, substrátů, ovocných stromků a dalšího rostlinného materiálu, pomáhala při odbytu pěstitelských přebytků a uzavírání smluv s odbytovými závody. Byla to též dobrá spolupráce s orgány lidové správy, školami, výzkumnými a šlechtitelskými ústavy, ovocnými školkami, zahradnickými závody a dalšími organizacemi. Pro členy, kteří neměli zahrádky, byla sjednána smlouva k pronajmutí pozemků k zřízení koloniových zahrádek. Za 40 let se vykonalo i mnoho brigád ve prospěch města a dalších obcí. V soutěži zahrádkářské činnosti byla novobydžovská zahrádkářská organizace okresním výborem ČZS několikrát poctěna čestným uznáním a ústředním výborem ČZS v Praze nejvyšším vyznamenáním I. stupně.

Hlavní zásluhu na vyspělé činnosti novobydžovské zahrádkářské organizace má bezesporu inspektor ovocnictví a její čestný předseda Jan Vondrák, který od svých 23 let do dnešních 89 let nepřetržitě 66 let života se plně věnoval úspěšné organizační práci, za kterou byl právem vyznamenán nejvyšším oceněním ÚV ČZS v Praze „Za zásluhy o rozvoj zahrádkářství". Jan Vondrák též 37 let vedl prosperující okresní ovocnou školku se stanicí na zužitkování ovoce, kde každý zahrádkář mohl obdržet ovocné dřeviny do svých zahrádek, dostal potřebné rady a ve stanici si mohl nechat zpracovat přebytečné ovoce na šťávy, mošty a vína.

Hnutí zahrádkářů přispělo na Novobydžovsku k založení dalších zahrádkářských organizací.

Na západním svahu metličanského vrchu, od potoka Kněžovky až po metličanský kostel se nachází větší koloniová zahrada zahrádkářského sdružení ČZS — Osada Metličany. Od jejího založení v roce 1980 přes značné potíže s množstvím odpracovaných hodin dokázali členové vytvořit z „hladového vrchu" vzorné zahrádky pro své potěšení. Velikou zásluhu na vybudování koloniové zahrady měl její zemřelý zakladatel a předseda František Šperk, který se již nedočkal současného uspořádání. Za 16 let její členové neúrodnou pastvinu zlepšili navežením vyhnojené kvalitní zeminy na úrodnou půdu, která dává dobré výsledky v pěstování zeleniny, květin i ovocných a okrasných stromů. Celý 26 674 m^2 prostor je oplocený, jsou zde vybudované komunikace, vodovodní řád s užitkovou i pitnou vodou a rozvodem elektrické energie. Osada s 30 chatami je v polovině rozdělena na dvě části, aby volný prostor kopce od kostela k řece se mohl využít na sáňkování. Organizace má 66 členů a za dobu činnosti se na předsednických místech vystřídali po Františku Šperkovi Bohumil Mališka, Josef Rosůlek, ing. Miroslav Říha. V současné době organizaci vede Václav Jelínek a dalšími členy výboru jsou Ladislav Matějec, ing. František Fišer, Jana Malinová, Antonín Vojta, Zdeněk Kloz a Jaroslav Prokeš.

Menší zahrádkářskou organizaci v Novém Bydžově založil v roce 1988 závod Bydžovských skláren. Tato organizace ČZS „Sklář" má 27 členů a předsedu vykonává zahrádkář František Ptáčník.

Větším zahrádkářským sdružením je organizace Českého zahrádkářského svazu ve Skřivanech. Byla založena v roce 1961 a nyní má 105 členů. Vyvíjí značnou činnost, pořádá přednášky, výstavky a zájezdy. Mnoho členů se zúčastňuje vzdělávacích akcí v sousední novobydžovské organizaci. Předsednická místa skřivanské zahrádkářské organizace postupně zastávali: Lambert Kloz, František Marek, Jan Nohejl, Josef Bašus, Emil Štoček, Ladislav Stoklas a Karel Futera.

Specializovanou zahrádkářskou organizací oblastního charakteru je Klub kaktusářů a citrusářů „Alberto Vojtěcha Friče" v Novém Bydžově. Byl založen v roce 1962 a měl až 60 členů.

Klub sdružuje pěstitele a milovníky kaktusů, sukulentů a citrusů z Bydžovska, Chlumecka a Hořicka. Hlavní zásluhu na založení této organizace měl její dlouhotrvající předseda Vojtěch Šír. Po jeho smrti se na předsednických místech vystřídali Ladislav Procházka, Jindřich Kobr, Josef Václavíček a Jiří Hora. Z dalších členů, kteří se zvláště podíleli na bohaté činnosti organizace, byli a jsou MUDr. Božena Krešlová z Chlumce n. C., Ladislav Kozák z Hořic v Podkr., Václav Černík, Jaroslav Bárta starší a mladší, Vladimír Dunda aj. Činnost této specializované zahrádkářské organizace je velmi rozsáhlá množstvím vzdělávacích přednášek, každoročním pořádáním velkých výstav pod názvem Hobby a četnými tématickými zájezdy i do zahraničí.

Někteří zahrádkáři na Novobydžovsku jsou členy dalších specializovaných zájmových zahrádkářských klubů, které byly založeny v našem státě pro pěstitele a milovníky růží, měčíků, kosatců, chryzantém, bonsají, skalniček apod.

Zájem o zahrádkářskou činnost v kolektivech zahrádkářských sdružení je stále značný. Dnešní doba přetechnizovaného pokroku, honby za penězi a duševního vypětí oddaluje člověka od přírody; proto stále naléhavěji se v něm probouzí potřeba bezprostředního styku s přírodou, třeba jen na malé zahrádce. Hnutí zahrádkářů přispívá svým způsobem k tomu, aby svět byl lidštější a krásnější.

Bohumil Bradna

ZA STARÝCH ČASŮ

Kapitola druhá, která sleduje pupeční šňůru nataženou mezi mou maličkostí a c. a k. rakousko-uherským mocnářstvím, najmě pak vypráví o podzimních a vánočních časech, o temných výstrahách s blížícím se létem, jejichž naplnění mě dovedlo k duchovní vzpouře a anarchii

2. část

Když přišel dušičkový čas a bylo lepší zdržovat se víc u kamen než venku, začal v otcově dílně první předvánoční ruch. S dělníkem tu připravoval ve velikém kotli marcipánové těsto, což nebyla práce lecjaká a vyžadovala fortel profesionální i fyzický, neboť na správné volbě všech ingrediencí, vedle ostatních požadavků na výrobní technologii, závisela kvalita výsledného výrobku. Hotové dílo bylo pak s kotlem přeneseno do sklepa, kde zrálo po řadu dnů. A když se čas naplnil, byl kotel s těstem — které bylo přikryto vlhkou rouškou — opět přenesen do dílny, otec kus těsta uřízl a na pomoučeném vále je začal prohánět, natahovat a protahovat, co mu ruce stačily, a zase je svinoval a dával dohromady, válel, natahoval, moučil, a zase válel a posléze se jal ten boží dar válcem rozvalovat ve velikánskou tenkou placku, z níž pak byly plechovou formičkou vytlačovány figurky mikulášů. Ty byly kladeny na pomaštěný plech, pak pečeny, procházely dalšími procedurami a na jejich konečné doplňující výzdobě jsme se v pozdějším čase, kdy už otec nedržel dělníka, podíleli i my odrůstající dodělávání barevných berel a knoflíků tzv. špricováním. To jste si vzali do ruky papírový kornoutek naplněný cukernou masou a stiskem ruky jste z kornoutku malou dírkou dole vytlačovali krásné šňůrky, puntíky, ozdoby, co jste chtěli. Je to stará, leč ne vždy doceňovaná pernikářská technika.

Když přešla výrobní éra mikolášů a pokročil čas adventní, nastoupila etapa sněhového vánočního cukroví. Byly to spíše jen vánoční ozdůbky na stromeček, poměrně laciné a dosti žádané. Mohli jste si vybrat mezi košíčky, kočičkami, veverkami, husičkami, kačenkami, ba i jezulátky. Otec to vytlačoval z plátěného pytlíku přes jednoduchou plechovou trubičku na plech a špricem pak dokresloval zobáčky, nožičky a ocásky zvířátek. Hned se do toho napíchala závěsná poutka a šlo to do přiměřeně vyhřáté trouby, kde výrobky nabyly určitou pevnost, ale i křehkost. Nu, a když už jsme my odrůstající na to měli, tak jsme museli pomáhat nejen zastrkávat poutka, nýbrž i dokreslovat špičatým dřívkem (namočeným ve speciální jeduprosté barvě, tuším, že od zdejší firmy Matějovský) husám a kačenám brka. Jako pikanterii uvádím, že červené čumáčky kočiček a veverek byly pořizovány jemným dotekem vlhké zátky, která patřila k lahvičce přiměřené barvy.

Jako malý a ještě menší kluk jsem byl nejvíce zvědav na tovární zásilky vánočního nebo velikonočního zboží, což byly většinou kolekce různých čokoládových figurek, krabice čokolád a bonbonů. Zásilkám ovšem předcházelo avízo, že zboží je na cestě, a to nosil poselák, jakýsi obecní posluha, starý belhavý děda. Stále ho vidím nahrblého, s hlavou vpřed vystrčenou a ze strany na stranu se belhajícího a s rukama, v nichž svíral svůj úřední sešit, stále za zády. Chodil s mírně tupým výrazem ve tváři potácivým, nepravidelným krokem po bydžovských chodnících, přičemž jako by neustále přepadal dopředu. Ošuntělý poloerární mundur, sestávající ze starého černého kabátu, plandavých kalhot, bačkorovitých bot a čehosi, co možná vzdáleně mohlo připomínat zmuchlanou masaryčku, dokreslovalo tento tklivý zjev bydžovských ulic třicátých let. Mně ovšem byla tato postava z důvodů výše zmíněných docela sympatická. Když byla dovezena z nádraží bedna, jejíž tušený obsah dráždil mou zvědavost a marnou chtivost, a bylo otevřeno její víko, tu se začly z dřevité vlny vynořovat její poklady, jejichž prohlídka a kontrola okamžitě následovaly. Na této činnosti jsem se snažil brát co největší účast, neboť jsem tajně doufal, že se cestou nějaká ta kolekce roztřískala, takže by pak mohla aspoň částečně padnout v oběť takových potřebných a hladových tvorů, jako jsem byl příkladně já. Samozřejmě že jsem byl vždycky zklamán, ale někdy se přece jen rozbila nějaká ta maličkost, a když došlo na bonbony, přece mi do natažené, unavené a užebrané ručičky něco upadlo.

Jak lze snadno usoudit, byla moje potřebnost větší než štědrost rodičů omezována dílem jejich zdravovědnou osvíceností, dílem pak šetrností — příkazem té doby. Přesto však jsem mohl olíznout leccos a počítám, že můj vyhlášený vyžraný mléčný chrup byl toho smutným důsledkem. Jednou jsme měli v krámě na podnosu zlomky oříškové čokolády a já jsem přirozeně občas nějaký ten kousek dostal. Normálnímu bohabojnému dítěti by to bývalo mohlo stačit; ne tak mně. Moje mlsná nenažranost mě snadno dostrkala k nakloněné kluzké rovině, po níž se mnou můj čert sjížděl do hlubin nejtemnějšího hříchu, když

Pokračování na s. 8

Pokračování ze s. 7

předtím udělal krátký proces s mým andělíčkem strážným. Na svůj věk jsem si počínal neobyčejně vyspěle, tedy rafinovaně, odborně. Při legální návštěvě krámu jsem si omrkl, kolik toho na tom zatraceném tácu je; moc toho už nebylo, a to mě jen utvrdilo v tom, že je s tím třeba něco rychle udělat. Vyčíhal jsem si den, kdy naši sice byli doma, ale barák byl jinak dost bezpečný a obchody se moc nehýbaly, jako smrad jsem se protáhl síní do krámu, švihnul jsem pár těch skvostných kousků a mazal s nimi na dvorek. Lidi, co já přitom poměl strachu! Ale nejlepší na tom bylo, že žádné výčitky svědomí se nechtěly dostavit. Můj andělíček strážný stál ubrečený opodál nad mou schlíplou dušičkou, vymáchanou v kalech čokoládových, zatímco ďábel, který mi seděl v týlu, dále ponoukal: zkus to znovu! Povedlo se jednou, povede se zas! A nastojtež! Povedlo! Jenže pak jsem projevil možná více prozíravosti než profesionální zloděj a můj chladně kalkulující mozek zareagoval: už dost; i kdyby tě ani příště nechytili, prázdné místo na tácu by mohlo být už nápadné a podezření by snadno mohlo padnout na tebe. Rázně jsem setřásl ďábla, opláchl jsem svou dušičku dobrým předsevzetím, nasadil ji jako umělý chrup a opět bylo ze mne nevinné dítě. A zapomněl jsem na věc. Avšak hrůzná vidina otce, který tehdy mohl znenadání vyjít z dílny do síně právě ve chvíli, když jsem si to kolem něho sypal s čokoládou v ruce, mě provází dodnes. Jako bych ho slyšel: Ale, ale, kampak běžíš, copak jsi dělal v krámě, co to držíš v ruce, ty zloději, co? — a cítím jeho tvrdou ruku na svém skalpu. Troufám si z toho vyvodit poučení, že člověka, právě tak jako lidstvo, umravňuje daleko spíše představa konkrétní pohromy, než mravokárné kázání.

* * *

Ale abych se vrátil k času adventnímu.

Na křižovatce, právě na rohu Smetanovy a Erbenovy ulice, stávala kdysi benzinová pumpa na ruční čerpání, která patřila panu Tylovi (nebo Thielovi), majiteli domu na témže rohu, kde je dnes snad partiové zboží.

Pan Tyl měl velký obchod s auto a moto-potřebami, ale nejen s nimi, a krom toho měl autoopravářskou dílnu. Jeho obchod měl několik velikých širokých výkladních skříní, a když jste šli hlavní ulicí, nemohli jste je minout. Když se blížily Vánoce, změnila jedna z nich vystavovaný sortiment zboží a doplnila jej efektní reklamou. Na tuto vánoční proměnu jsem se s bratrancem Pepou vždycky těšil. Takový vánoční výklad pana Tyla byl totiž potěchou pro oči malých vyjevenců, kteří se vždy ve večerních hodinách opírali o železné zábradlíčko před výkladní skříní a tiskli své nosy na výkladní sklo. Byly tam vystaveny různé věci, ale mne nejvíce zajímaly různé typy parních strojů se stojatým i ležatým kotlem, a pak — a to především — velká reklamní elektronická lokomotiva, která tam po jednoduchém okruhu několika velikými rychlíkovými vozy s rozsvícenými světly jezdila. Když jste přiložili ucho k výkladnímu sklu a těžká lokomotiva, vyjíždějící z tunelu, se v zatáčce začínala vracet k vám s rozsvícenými reflektory i světly vozů, mohli jste slyšet dunění blížícího se vlaku — a mne z toho zase chytal fantas. Občas bylo hlavní osvětlení výkladu na chvíli vypojeno a pak jen rozsvícený vlak jako luzná vidina dětských snů se hnal temným prostorem. Hle, jedno z prvých střetnutí s tajemstvím, které existuje mezi surovou realitou a poetickou a romantickými vzpomínkami obestřenou hračkou. Tam tedy jsem s bratrancem i za chladných prosincových večerů prostál drahné chvíle, než nás strýček nebo teta, bydlící přes ulici, zavolali domů.

* * *

Vánoce probíhaly podle ustáleného schematu, takže večeře se nemohla obejít bez smaženého kapra s bramborovým salátem, odborně dělané „štrúdle", jemného máslového cukroví, nějakého toho ovoce, ořechů a burských oříšků, kterých byly tehdy v obchodech spousty, a matčiny speciality, vzpomínky to jejího dětství a odkaz domova, kterýžto odkaz trpělivě nesli i její sourozenci — naše tety a myslím, že aspoň jeden strýc. Tato specialita, starším generacím asi dobře známá, pozůstává z makových buchtiček máčených v mléku, zalitých sirobem a sypaných strouhaným perníkem, a když tomu člověk přijde na chuť, musí uznat, že naši pracovití selští předkové si mohli dovolit udělat pro sebe a svou chasu pěkně vydatnou lahůdku. Po léta se náš počet kolem štědrovečerního stolu neměnil a od čtyřicátých let k němu babička zasedala vždycky s tklivou poznámkou: „Tak, děti, letos naposled."

Moje nejzazší útržkovité vzpomínky se nejspíše pojí hned k několika Vánocům a nepostrádají jisté zajímavosti, neboť mám v paměti zafixovány nejen vzpomínky na některé události a situace, ale i na své tehdejší psychické stavy, které ty události doprovázely. Myslím, že s námi tehdy ještě seděl strýc Frantík — otcův bratr — který zemřel na podzim roku 1932, takže jsem musel být ještě hodně malý, ale přesto jsem už měl do hlavy vpravenu představu divného, mihotavého dítěte z nebes, které — cupitajíc vzdušnou temnotou noci — spěchá ke stromečku, aby tam nakladlo poklady dětských snů. Z vedlejší dílny se ozvalo rajské zazvonění, mně velice blízké, protože mi neobyčejně živě připomínalo zachřestění svazkem plechových formiček, co otec potřeboval při řemesle, a pak se ozval hluboký huhlavý hlas, jímž Ježíšek — bez ohledu na můj duchovní otřes — avizoval svůj příchod: „Už můžete jít!" Skoro přímo proti mně, zrovna u částečně skleněných dveří vedoucích do dílny, seděl u stolu nejstarší bratr Sláva, který se zrovna něčím cpal. Když zazněl Ježíškův hrobový hlas, snad i za doprovodu strašidelného zaťukání na skleněnou tabulku dveří, vyvalil na mě oči, rozhodil paže a zvrátil se v židli s patrným úmyslem sesunout se z ní a omdlít jako špalek, což jsem kvitoval s vnitřním podivením, jež by se dalo vyjádřit slovy: dělá si srandu.

Kupodivu, tento profánní vpád mystické bytosti do našeho hříchy obtíženého materiálního světa neublížil nikterak její pověsti v mém vědomí a pro následné závěrečné show podivuhodného dne to bylo entrée velkolepé. Když jsem přišel k vyštafírovanému stromečku prvně s lebeční dutinou dostatečně zaplněnou mozkovými závity tak, že jsem byl s to chápat, co vidím před sebou, byla to pro mě taková rána, že jsem se skoro posadil na zadek. Strom se vzpínal od podlahy do vysokého stropu našeho pokoje, takže anděl, rozpínající své perutě na jeho vrcholu, musel svou vznešenou hlavou uhýbat před horizontem našeho domácího vesmíru. Pod stromečkem jsem samozřejmě vždycky čekal něco, co by bylo důkazem Ježíškovy bezmezné štědrosti a jeho vševědoucnosti o mé potřebnosti. Ale místo elektrických vlaků, parních strojů a stavebnic „Merkur", kterých mi bylo třeba, nacházel jsem pohříchu věci, kterých mi netřeba, jako příkladně triko, punčochy, boty — a co já vím. Pravda, našla se tam třeba i skládanka pěkně vyvedených barevných obrázků různých dopravních prostředků, což mě nemálo zaujalo a inspirovalo, nebo dětská stavebnice, z jejichž kostek jsem ovšem sestavoval nejen stavby, nýbrž i celé vlakové soupravy. A jednou mě Ježíšek poškádlil primitivním dřevěným barevným vláčkem, s nímž jsem si nevěděl rady; dnes bych ho dal za okno mezi muškáty místo trpaslíka. Seděl jsem nad touto věcí s jistým pohrdáním a mé útroby začly být nahlodávány červem nejistoty o Ježíškově smyslu pro spravedlivou sociální politiku. Takový kluk Váňů z lahůdkářství nebo Róba Sachrů z velkoobchodu na náměstí, oba tlustí jako nafouklé balóny, a to jistě jen z ustavičného přežírání, určitě neměli problémy s Ježíškem. Začínalo to zkrátka vypadat tak, že jako čert i Ježíšek snáší na větší hromadu. Ale to byly zatím jen nejasné, útržkovité pocity, a nemohl jsem ani tudíž postřehnout hořkou příchuť úsměvu, s nímž pozorovali maminka a tatínek mé rozčarování.

Po řadu večerů, když jsem už ležel a šerý pokoj osvětloval jen zpola rozsvícený strom, omamovala mě pak ona zvláštní vůně jehličí, vánočních ozdob, vosku i kouře zářících svíček, navždy spjatá s poezií Vánoc onoho šerého dávnověku, a vždy znovu jsem byl udivován bizarností mihotavých arabesek a podivných a přece majestátních fantomů s rozpjatými křídly, které se chvěly jako zjevení z jiného světa nade mnou.

Avšak vánoční čas uplynul a nastalo dlouhé zimní období, v němž pětiletý kluk mohl sotva co jiného dělat, než hrabat se ve sněhu na dvor-

ku, protože sezóna „šův" a mašin se v zimě — pokud se pamatuji — nekonala a k bohulibější činnosti se nedostávalo vždy dosti chuti, času, ba ani denního světla, a tak s přirozeností přírodního tvora jsem očekával příchod jara a Velikonoc. Avšak již dlouhý čas zaznívaly do tohoto přirozeného běhu světa rušivý, až výstražný, ba docela výhrůžný tón otcových slov, jejichž sémantické poselství mi po dlouhou dobu unikalo: „Počkej, za rok poštráduješ!" A mnohem později třeba zase: „Počkej, za půl roku pomašíruješ!" A čím blíže bylo k létu, tím byly tyto poznámky významnější a mně nejpříjemnější, o to víc, že kdekdo se mě začínal ptát, jak že se těším na školu a na jakéhosi imaginárního pana učitele, který mi mohl být ukraden, už proto, že mi podvědomě nahánělo svou rozplizlou abstraktní podstatou hrůzu, a byl jsem ujišťován, že si ve škole najdu spoustu kamarádů, kteří však mně byli upřímně lhostejní, a přesvědčován, že zkrátka do té mně neznámé a nepředstavitelné školy jednoduše musím, aby ze mne nebyl hlupák, což bylo už vůbec mimo dosah mého ducha.

* * *

Tak přišel den zápisu, ale protože šlo, jak jsem zjistil, pouze o jakési hloupé formality a pak se šlo domů, usoudil jsem, že tím to všechno pro mě skončilo a že ta škola za tolik řečí ani nestála. Vysmáli se mi a dobrosrdečně ujistili, že jsem byl škole teprve upsán, ale že záhy jí propadnu úplně. Jenže ono se opět nic nedělo, bezstarostné dny pokračovaly a sluníčko svítilo a hřálo, jako kdyby ztratilo rozum, a kdeže byla jaká škola. A týden se valil za týdnem, až dlouhé dny se počaly opět citelně krátit a do mé duše se zase začly vkrádat chmury, a to tím více, čím drsněji byla napadána a drásána Jobovými zvěstmi, že už za čtrnáct dnů, ... už jen za týden, ... pozítří ... A když přišlo to ráno, to kalné ráno, a otec mi svižným hlasem břeskné polnice oznamoval, že mám „maršberait", kdežto máti mě vytahovala z postele jako žížalu zavrtanou do hebké rodné prsti, začal jsem si s neomylnou jistotou uvědomovat, že můj dosavadní vesmír prodělává právě teď jakousi katastrofickou inflaci či fázovou proměnu, po níž už nebude nic tak, jak bývalo předtím. I začal jsem se bouřit proti přírodním i společenským silám, které se mi stavěly na „štorc", že nabit destruktivismem a totální opozicí jako kanon negace až po okraj laufu, zchladil jsem si svou žáhu na otci, který mě vlekl do školy, když jsme šli přes náš dvorek, a to právě na kanálku u záchodu, kdy jsem vydal své kategorické prohlášení, které bylo zformulováno do těchto výhrůžných slov: „Ale študovat nebudu!"

Ing. J. Provazník

Pokračování příště

NAVŠTIVTE

MĚSTSKÉ MUZEUM

V NOVÉM BYDŽOVĚ

Přehled nynějších expozic:

„OD MINULOSTI K SOUČASNOSTI MĚSTA A OKOLÍ" — vzácné archeologické nálezy, husitská houfnice, archa bydžovská a další deskové malby, epitaf Jindřicha Kapouna ze Svojkova a unikátní kord Albrechta Kapouna ze Svojkova, barokní plastiky, nevěstina truhla, cechovní památky a vzácné předměty z měšťanských domácností, starý studentský prapor a merendní památky, bohaté ukázky venkovského národopisu, památky na polárního cestovatele PhDr. Václava Vojtěcha, novější minulost města a pásmo barevných diapozitivů.

„PETR BRANDL A VÝCHODNÍ ČECHY" — obrazy Ukřižovaného a Matky Bolestné z roku 1733, přehled o činnosti umělce v kraji a dokumentace k restaurování obrazů.

„DÍLO VÁCLAVA KUDERY - KŘAPÍKA" — pískovcové plastiky, obrazy a další ukázky z rozsáhlé tvorby novobydžovského rodáka.

„PAMĚTNÍ SÍŇ PROFESORA BOHUMÍRA NEVYJELA A JEHO DCERY" — velmi cenný soubor obrazů, skic a grafiky, plastik, nábytku, šperků, uměleckých předmětů ze skla, porcelánu, fajánse, kameniny a cínu, suvenýrů ze zahraničních cest a dalších předmětů — vše muzeu darovala paní Marie Alžběta Nováková - Nevyjelová, rodačka a čestná občanka našeho města.

Expozice muzea je pravidelně otevřena o nedělích a svátcích od 1. května do konce října vždy od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin.

Ohlášené hromadné výpravy si mohou expozici prohlédnout i v dalších dnech po celý rok.

Vstupné 4 Kč, školní děti, studenti a důchodci 2 Kč.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

Petr Brandl — Matka Bolestná (1733), olej na plátně, detail *Foto J. Prokop*

Zajímavosti

STANISLAV HUDEČEK (1872—1947). Při příležitosti 125. výročí narození novobydžovského malíře a grafika Stanislava Hudečka (narodil se 26. března 1872 v Gdowě u Wieličky v tehdejší rakousko-uherské Haliči) a 50. výročí jeho úmrtí (zemřel 15. dubna 1947 v Novém Bydžově) uveřejňujeme vzácný pracovní snímek Mistra Hudečka (v popředí provádí retuše na litografickém kameni) s majitelem tiskárny Aloisem Janatou (vlevo) a mistrem kamenotisku Rudolfem Šimanovským (vpravo), který Hudečkův cyklus kreseb na kamenné desky převáděl.

I tento snímek z roku 1937 je jubilejní. Právě před šedesáti lety v Grafických závodech V. a J. Janaty vyšel první soubor litografií, přesvědčivě dokumentující umělcův vztah k Novému Bydžovu. Soubor obsahuje spolu s úvodním listem celkem 12 různých pohledů z města a 2 motivy ze Starého Bydžova a Vysočan.

Na velkých litografiích Mistr Hudeček zobrazil známé partie města — náměstí s radnicí, náměstí se spořitelnou, kostel sv. Vavřince, gymnázium, Jiráskovo divadlo, sokolovnu, kostel sv. Trojice, okresní dům, starý židovský hřbitov a metličanský kostel. Zvláštní místo v souboru zaujímají dvě vícebarevné litografie — ideální pohled na pravidelný půdorys města a tzv. obraz minulosti, zachycující poslední dřevěný dům s podsíní U Bukovských v dobovém koloritu.

Díky laskavému autorskému svolení paní Emilie a Vlasty Hudečkových a manželů Jelínkových vydá Nadace Divadlo první část Hudečkova jedinečného souboru litografií z roku 1937 v podobě reprezentativního kalendáře na rok 1998.

Věříme, že kalendář uvítají nejen Bydžováci, ale i další přátelé města a milovníci umění.

J. P.

Vzácný snímek z Janatovy tiskárny v roce 1937 *Fotoarchiv muzea*

Poradna pro léčbu otoků

V měsíci dubnu zahájila svoji činnost Poradna pro léčbu otoků při kožní ambulanci MUDr. Tatiany Koucké v Novém Bydžově, v Jungmannově ulici.

Tato poradna je první a zatím jedinou svého druhu v hradeckém okrese. Jejích služeb mohou využívat pacienti s otoky dolních i horních končetin vzniklými po úraze, po opakovaných erysipelech (růžích). Pomoc zde najdou i ženy po operaci prsu, které často trpí otokem paže nebo děti s vrozenou asymetrií končetin. Náplní poradny je nejen odborně prováděná manuální lymfodrenáž, seznámení pacientů se speciální bandáží, ale i cvičení pod odborným dohledem speciálně vyškolené lékařky a zdravotní sestry. Všechny výkony jsou plně hrazeny Všeobecnou zdravotní pojišťovnou.

Bližší informace zájemcům sdělí na kožní ambulanci vždy v pátek od 7.30 do 15.00 hodin na tel. čísle 23 130.

Změna místa ordinace

MUDr. Jiří Kálal a zdravotní sestra Jarmila Raudová oznamují, že dnem 5. 5. 1997 zahájí soukromou praxi praktického lékaře pro dospělé v nových prostorách v PURKYŇOVĚ ULICI 1512, ZDE V NOVÉM BYDŽOVĚ (autobusové nádraží).

Rádi přivítáme všechny klienty bez jakýchkoli omezení — nerozhoduje věk, bydliště ani zdravotní pojišťovna.

Telefon do nových prostor: (0448) 23316 + záznamník.

Policie hlásí

■ Dne 17. 2. 1997 oznámil na OOP zaměstnanec VČE A. S. v Novém Bydžově, že do oborové služebny se vloupal neznámý pachatel, ze které pak odcizil z kanceláře vedoucího vysílačku zn. MOTOROLA, typ MTX 838 s adaptérem, přenosnou svítilnu s nabíječem a elektrickou vrtačku zn. BMS. Jednáním pachatele byla způsobena škoda ve výši 26.000,— Kč. Policejními orgány byl jako pachatel této trestné činnosti zjištěn D. L. a odcizené věci byly u něj zajištěny. Vyšetřovatelem je stíhán pro trestné činy krádeže a poškozování cizí věci.

■ Trestného činu výtržnictví se dopustil W. R., který v restauraci Pizzeria Piccolo v přítomnosti dalších hostů fyzicky napadl jednoho z hostů, jemuž rovněž poškodil oděv se škodou cca 1.000,— Kč. Stejnou škodu dále způsobil na vybavení restaurace.

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatelé V. R. a K. M. v letních měsících roku 1996 po vytlačení nezajištěného okna vnikli do skladiště fy NOBYKO s.r.o. a z místa odcizili měděnou temovací pásku v hodnotě 2.000,— Kč. V polovině měsíce ledna 1997 pak K. M. ve společnosti bratrů D. K. a D. L. vypáčili v ul. U mlýna dvířka králíkárny a odcizili z ní 2 ks králíků, čímž majitelce způsobili škodu ve výši cca 300,— Kč. Ve stejném období stejným způsobem odcizili králíky v ul. Nová. Všichni tři jsou ve spolupachatelství stíháni pro trestný čin krádeže.

■ Pod vlivem alkoholu s patřičnou dávkou kuráže koncem měsíce ledna pachatelka M. M. v restauraci RIO napadla obsluhující personál restaurace, a to údery rukama a kopanci nohama po celém těle. Jedné z poškozených přetrhla řetízek a dále poškodila zařízení restaurace, čímž majiteli restaurace byla způsobena škoda ve výši 2.700,— Kč. Bojechtivá „amazonka" je stíhána pro trestné činy výtržnictví a poškozování cizí věci.

■ Pro poškozování cizích práv je stíhán H. A., který si na svůj osobní automobil zn. Š-100 namontoval SPZ, kterou nalezl a která byla přidělena jinému osobnímu vozidlu. Takto označené vozidlo používal pro svoji potřebu až do doby, kdy byl kontrolován hlídkou policie.

O. M.

Kapitálové pojištění k zaopatření dítěte

Úrazové pojištění dětí a dospělých

Pojištění léčebných výloh v zahraničí

HRADEC KRÁLOVÉ,
S. K. Neumanna 1257, tel.: 049/36634
Čelakovského 503, tel.: 049/5512738

CHLUMEC NAD CIDLINOU,
Klicperovo nám. 62/I, tel.: 0448/926220

ČESKÁ KOOPERATIVA
DRUŽSTEVNÍ POJIŠŤOVNA A.S.

ZŠ NOVÝ BYDŽOV, KARLOVA UL.
A PS RADOST

pořádají 2. ročník cykloturistické akce

KARLOVA JÍZDA

V SOBOTU 10. KVĚTNA 1997

osobně zahájí sám král Karel IV.
s královnou

Prezentace: 8.00 – 9.00 hodin

Trasy: 21 km (pro rodiče s dětmi),
50 km a 100 km.

Startovné 60 Kč,
v ceně startovného je občerstvení
po ukončení závodu.

VAX VYSAVAČ VAX

VYSÁVAT NESTAČÍ, VAXOVAT ANO!!!

Vaxování - světový patent anglické firmy VAX.
SCHVÁLENO STÁTNÍM ZDRAVOTNÍM ÚSTAVEM.
Hloubkové praní a sušení zároveň s účinností 93 %.
Vysoký sací výkon, filtrace s účinností 99,9 %.

- **vysává prach, pyl . . .**
- **klepe koberce**
- **odprašňuje peřiny**
- **provoňuje vzduch**
- **zbaví roztočů!**
- **pere a suší koberce**
- **čistí čalounění**
- **odstraňuje skvrny**
- **myje pevné podlahy**
- **odstraňuje byt. potopy**

VAX 2000	7 990 Kč	VAX 4000	10 300 Kč
VAX 2100	8 710 Kč	VAX 4100	10 950 Kč
VAX NW 1300	12 200 Kč	VAX Super 2	2 590 Kč

Ceny včetně 22% DPH.

INFORMACE, PŘEDVEDENÍ, PRODEJ
na tel. 0448/84653

100 LET

Městská knihovna v Novém Bydžově
zve všechny občany města na
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,
který se koná
dne 21. 5. 1997 od 7 do 19 hod.
Na vaši návštěvu se těší pracovnice knihovny.

Barevná pohlednice Nového Bydžova — montáž šesti snímků z r. 1915 — vlevo dole interiér divadelního sálu hostince Na Kopečku před přestavbou.

Fotoarchiv muzea

NADACE DIVADLO

uvádí pohostinské vystoupení

ochotnického souboru J. K. Tyl v Hořicích v hudební frašce

C. K. POLNÍ MARŠÁLEK

Napsal: Emil Artur Longen. Hudba: František Živný a Jára Beneš.

Texty písní: Ota Žebrák.

Režie: **ZDENA VAŠKOVOVÁ**

Hudbu upravil a divadelní orchestr řídí: **JIŘÍ HRUBÝ**

Scéna: **Michal Moravec**

Inspicient: **Hana Jedličková**

Nápověda: **Alena Honegrová**

Dne 16. května 1997 ve 20 hodin - sál sokolovny v Novém Bydžově

Jednotné vstupné 40 Kč. — Předprodej Kniha - Globus na Masarykově náměstí.

Naši matriky

NAROZENÍ

5. 2. **Karel Runštuk,**
Nový Bydžov, Zábědov 85

8. 2. **Pavel Baránek,**
Nový Bydžov, J. Fučíka 889

14. 2. **Jaroslav Tichý,**
Nový Bydžov, Luční 770

13. 2. **Anna Honsová,**
Nový Bydžov, J Maláta 485

17. 2. **Filip Wagner,**
Nový Bydžov, Bří Mádlů 225

20. 2. **Tomáš Fišera,**
Nový Bydžov, U jatek 909

12. 3. **Nikolas Bajza,**
Nový Bydžov, Husova 1165

16. 3. **Ladislav Linek,**
Noý Bydžov, Komenského 16

30. 3. **Annamarie Šimberská,**
Nový Bydžov, Klempířská 1477

5. 4. **Anna Kačerová,**
N. Bydžov, Tř. Čs. armády 1547

7. 4. **Andrea Antošová,**
Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 160

9. 4. **Adéla Žibrunová,**
Nový Bydžov, U Pazderny 986

11. 4. **Sára Medková,**
N. Bydžov, Jos. Jungmanna 1488

11. 4. **Eliška Kohoutová,**
Nový Bydžov, J. Fučíka 897

14. 4. **Jiří Rejchlík,**
Nový Bydžov, Třebízského 941

SŇATKY

1. 3. **Jan Vosyka,**
Staré Ždánice 22
Lenka Tláskalová,
Nový Bydžov, J. Fučíka 892

1. 3. **Zdeněk Haltuf,**
Nový Bydžov, J. Žižky 628
Ludmila Valentová,
Nepolisy, č. Zadražany 16

1. 3. **Ing. Jaroslav Bydžovský,**
Nový Bydžov, Sportovní 397
Eliška Balcarová,
Chlumec n. C., Vrchlického 610

15. 3. **Petr Vízek,**
Nový Bydžov, Tylova 382
Jana Macnerová,
Sloupno 117

15. 3. **Jaroslav Žďárský,**
Sloupno 73
Kamila Pažoutová,
Nový Bydžov, Na Švarcavě 1258

22. 3. **Pavel Otčenášek,**
Solnice 498
MUDr. Zdenka Lakatošová,
Nový Bydžov, U jatek 795

28. 3. **Luboš Haltuf,**
Prasek 200
Andrea Řezníčková,
Nový Bydžov, Komenského 22

29. 3. **Ivo Janeček,**
Nový Bydžov, Turkova 1270
Daniela Rabochová,
Mlékosrby 81

4. 4. **Václav Klecar,**
Nový Bydžov, Merendní 1831
Věra Zůrová,
Nový Bydžov, Merendní 1831

12. 4. **Jiří Tichý,**
Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 109
Terezie Lobovská,
Nový Bydžov, Jungmannova 1439

19. 4. **Josef Jaroš,**
Nový Bydžov, Havlíčkova 124
Vladislava Šimonová,
Nový Bydžov, Havlíčkova 124

19. 4. **Martin Kloz,**
Nový Bydžov, Chudonice 95
Ivana Kvapilová,
Starý Bydžov 93

19. 4. **Petr Vodička,**
Nechanice, Suchá 19
Jaroslava Maršíková,
N. Bydžov, Ign. Herrmanna 349

ÚMRTÍ

11. 2. **Karel Volech,** 67 let
Nový Bydžov, Na Otmarce 337

16. 2. **Josef Otčenášek,** 77 let
Nový Bydžov, Metličanská 1095

9. 3. **Josef Kinčl,** 82 let
Nový Bydžov, Revoluční tř. 262

12. 3. **Růžena Zahradníková,** 83 let
Nový Bydžov, Havlíčkova 90

17. 3. **Josef Třasák,** 51 let
Nový Bydžov, J. E. Purkyně 1515

18. 3. **Mgr. Ivana Neumanová,** 54 let
Nový Bydžov, J. Fučíka 903

3. 4. **Marie Štefanová,** 84 let
Nový Bydžov, U památníku 1204

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.

Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. **520 310.**

Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, s.r.o., Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.

Cena jednoho čísla 7,— Kč.

Uzávěrka příštího čísla 10. června 1997.